

El llegat de l'home de la piconadora.

Un relat de: [Sergi G. Oset](#)

En Dexter Morales sabia que era home mort. Els seus actes comportarien la ruïna de la seva família, l'internament del seu fill en un centre de reeducació i, a ell, l'exili en una de les colònies de càstig del Cinturó d'Andròmeda.

Mentre teclejava febrilment a la tauleta tàctil, pensava en la Juanita. La seva dona l'havia enxampat escrivint en aquella antigalla. La mirada de fastig i decepció que va veure reflectida als seus ulls l'acompanyaria fins a la tomba. A hores d'ara, la Juanita ja l'hauria delatat als Zeladors de la Moral.

En Dexter va amagar la tauleta en un bagul de les golfes. La lluminositat de la pantalla líquida encara es reflectia en el seu rostre mentre baixava al garatge. Un cop més, va pujar a la cabina de la Gertru, la piconadora aerodeslliçat de classe E i va engegar el motor de nitrogen líquid del vehicle de demolició.

En uns instants va deixar enrere l'extraradi i, a través dels cinturons de circumval·lació aeris, va accedir al centre de l'urbs planetària. Al seu davant, el colós que era la seu local dels Zeladors l'esperava. Tan sols havia de fer una cosa: estavellar la Gertru contra els generadors atòmics del complex de titani.

En Henry Morales detestava el seu pare, o això havia pensat tots aquells anys d'internament. Ara, un cop complida la pena imposada, l'Estat li permetia tornar a casa. S'estava a les golfes polsegoses, remenant entre antics records de família, quan va topar amb el petit dispositiu portàtil. En uns microns va llegir tot el que en Dexter havia deixat apuntat al processador de textos rudimentari. En Henry es va espantar. Si els Zeladors el sorprenien en possessió d'aquell artefacte el tornarien a tancar, i aquest cop tirarien la clau. En un rampell de pànic va pensar en destrossar l'aparell, en cremar-lo, però alguna cosa al seu interior es va remoure i, amb mans tremoloses, com un nadó que fa les primeres passes dubitatives, va començar a escriure la seva història.

Fi